

Mundtlig beretning på Dansk Fjernvarmes ordinære generalforsamling den 27. april 2006

Indledning

2005 blev året, hvor energiforsyningsikkerhed igen for alvor kom på dagsordenen på europæisk plan. Stigende efterspørgsel efter energi fra bl.a. Kina og Indien, krig og ufred i mellemøsten samt høje oliepriser udgjorde hele året baggrunden for bekymrede overvejelser om fremtidens energiforsyning. Sidst på året fik mange en ubehagelig aha-oplevelse, da uenighed mellem Rusland og Ukraine om gasprisen pludselig førte til et mærkbart fald i gasforsyningen til Vesteuropa.

I en dansk sammenhæng er vi heldigvis meget bedre rustet, end da forsyningsikkerhed sidst var på dagsordenen i begyndelsen af 70-erne. Det skyldes en aktiv energipolitik, hvori indgår mange elementer, bl.a. produktionen af olie og naturgas i Nordsøen og stadig større udbredelse af ikke-fossile energikilder.

Et af de vigtigste elementer i den mangeårige aktive danske energipolitik er imidlertid samproduktionen af el og varme, som er hovedforklaringen på den høje danske energieffektivitet, som mange andre lande med rette misunder Danmark.

Danmark er ganske enkelt EU's førende kraftvarmeland, og det kan jo kun lade sig gøre på grund af, at Danmark også er det førende fjernvarmeland. Vi har veludbyggede fjernvarmenet, der kan distribuere varmen fra såvel kraftproduktion som fra mange andre kilder, f.eks. fra affaldsforbrænding, biomassebaseret varmeproduktion, overskudsvarme fra industrielle processer m.v.

Vi kan godt tillade os at være stolte af den danske fjernvarmesektor, men som jeg vil komme ind på i min beretning, så er fjernvarme i Danmark aktuelt under pres fra flere sider.

Faktisk kan man sige det så stærkt, at når man taler om fjernvarme alle andre steder end i Danmark, så er Danmark kendt som et førende fjernvarmeland, der på mange måder søges efterlignet, men i Danmark, i hvert fald på Christiansborg og omegn, får man ofte den fornemmelse, at her kender man ikke rigtigt noget til fjernvarme og de forhold og mekanismer, der gør, at det danske fjernvarmesystem i enhver sammenligning med fjernvarme i andre lande står sig rigtigt flot.

Den politiske holdning til, og ofte manglende viden om de helt basale forhold, som vi oplever i forhold til fjernvarme på Christiansborg, er både forstemmende og egentlig ret uartig over for branchens mange driftsledere, ansatte, bestyrelser, rådgivere og leverandører, der sørger for, at ca. 60 % af danskerne hver dag får leveret miljørigtig, energieffektiv, billig og stabil varme.

Vi er i Danmark i dag i den situation, at vi som samfund risikerer at sætte en række samfundsøkonomiske og miljømæssige gevinster over styr, hvis man politisk ikke besinder sig og begynder at tage udgangspunkt i virkeligheden og realiteterne, når vi taler om fjernvarme i Danmark. Vi skal derfor i Dansk Fjernvarme aktivt medvirke til, at energipolitikerne i Folketinget ikke kommer til at begå et kæmpe energipolitisk selvmål.

Energibesparelser

Energibesparelser har fyldt utroligt meget i foreningens liv i 2005, især i andet halvår i 2005. Jeg mener dermed ikke, at vi i Dansk Fjernvarme selv har sparet på energien, tværtimod.

Jeg er sikker på, at mange her på generalforsamlingen har fulgt godt med i forløbet, som det har kunnet betragtes, om ikke dagligt så i hvert fald løbende, på Dansk Fjernvarmes hjemmeside. Jeg vil derfor ikke komme ind på alle forhold om energibesparelser. Det vil simpelthen blive for omfattende, og jeg vil derfor holde mig til nogle af de overordnede og principielle spørgsmål i sagen.

I forbindelse med overvejelserne om energibesparelser vil jeg tillade mig at starte med at citere fra min beretning på sidste års generalforsamling, hvor jeg bl.a. sagde: "*Energibesparelser bør ikke være et mål i sig selv. Til gengæld skal der arbejdes for at opnå resourcebesparelser.*" Jeg syntes sidste år, at dette udsagn var ganske enkelt og let forståeligt, men der tog jeg fejl, helt og aldeles fejl.

Helt kort kan jeg lige repetere, at der den 10. juni 2005 blev indgået et politisk forlig om den fremtidige energispareindsats. Forligskredsen bestod af samtlige partier i Folketinget med undtagelse af Enhedslisten.

Den ambitiøse målsætning, man har sat sig, er, at effekten af energispareindsatsen årligt skal svare til 1,75 % af energiforbruget i 2003.

Den besparelse skal især opnås ved, at distributionsselskaberne inden for varme, el, gas og olie indgår aftaler med staten om den fremtidige indsats og arbejdets organisering.

Jeg kan ikke lade være med her at komme med nogle betragtninger over det forhold, at Folketinget – vores lovgivende forsamling - ønskede at styre udviklingen på energispareområdet med brancheaftaler og ikke med lovgivning. Problemet er ringere retssikkerhed. Vi kunne og kan måske stadig komme i den situation, at et fjernvarmeværk afholder omkostninger i henhold til brancheaftalen, men efterfølgende opleve, at retssystemet afviser omkostningerne som værende afholdt i strid med Varmeforsyningsloven, og når vi så henviser til brancheaftalen, vil vi bare få at vide, at den jo ikke har retskraft, fordi den ikke er vedtaget som en lov, hvorfor vi ikke kan støtte ret på aftalen. Det er derfor ikke en rimelig måde at regulere fjernvarmeværkernes handlemuligheder på.

Heldigvis har regeringen nu erkendt problemet og vil ændre Varmeforsyningsloven, således at de efter alt at dømme kommende energispareomkostninger også lovligt kan afholdes lovligt af de enkelte fjernvarmeværker.

Dansk Fjernvarme forhandlede hele efteråret med staten om en aftale om det fremtidige arbejde for energibesparelser inden for fjernvarme. Forhandlingerne blev ikke egentlig afsluttet på noget tidspunkt, men omkring juletid kunne der udsendes information til medlemmerne om udkastet til en aftale. Der var imidlertid uafklarede punkter i aftalen, som blev forsøgt afklaret i en brevveksling mellem mig og transport- og energiminister Flemming Hansen. Et af de store problemer var, at der blev taget udgangspunkt i slutbrugernes energiforbrug og ikke i det samlede energiforbrug, og det var der naturlig nok en udbredt skepsis overfor i Dansk Fjernvarme.

Efter Dansk Fjernvarmes opfattelse bør energibesparelser i hele forsyningskæden for fjernvarme medregnes i de samlede opnåede energibesparelser, men det var bestemt ikke et synspunkt, vi kunne vinde gehør for. Andre særlige forhold omkring fjernvarme blev der heller ikke taget hensyn til, f.eks. at de økonomiske mekanismer under hvile-i-sig-selv princippet fundamentalt er anderledes end den indtægtsrammeregulering, som findes på elområdet. Man syntes slet ikke at vide eller ville erkende, hvad hvile-i-sig-selv princippet betyder, og at det i sig selv medfører, at samtlige omkostninger, der skal an-

vendes for at få slutbrugerne til at spare på deres energiforbrug, samtidig vil medføre en stigning i fjernvarmeprisen, uden at man vil have sikkerhed for, at det samlede ressourcforbrug falder tilsvarende.

Knap 50 af Dansk Fjernvarmes medlemmer ville blive omfattet af første udkast til såkaldt "frivillig" aftale om energibesparelsesindsatsen, og langt størsteparten af disse medlemmer meldte i februar og marts tilbage til foreningen, at de ikke kunne indgå i en sådan aftale.

Efterfølgende blev der i løbet af marts måned forhandlet et forslag til en tillægsaftale, der i et vist omfang tager hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende på fjernvarmeområdet. Dette forslag er fremsendt til ministeren den 28. marts, men vi har ikke fået svar endnu, og det er uklart, om der politisk og blandt Dansk Fjernvarmes medlemmer kan skabes opbakning til en sådan aftale.

Men hele forløbet omkring energibesparelser har desværre vist en fuldstændig mangel på forståelse for, hvad fjernvarme er og kan. Og det er derfor et af de områder, hvor jeg vurderer, at fjernvarme i Danmark er under pres.

Dansk Fjernvarme kunne selvfølgelig blot fra starten have sagt, at besparelser i slutledet ikke vedrører fjernvarmeområdet, og så helt være blevet borte fra forhandlingerne, men det fandt vi ikke klogt, nu da partierne havde skrevet fjernvarmebranchen ind i det energipolitiske forlig.

Vi ville forsøge at få det bedst mulige ud af det uden samtidig helt at blive uglest på Christiansborg. Det er muligt, at resultatet ikke er godt nok, men det var – i hvert fald indtil nu - det bedst mulige.

Vi har nu igangsat en analyse, der skal vise, hvad de enkelte fjernvarmeværker kan og skal gøre for at leve op til målene og resultatet af den, ser vi frem til med nogen spænding.

Decentral kraftvarme på markedsvilkår

En af de mest markante nyskabelser fra energiforliget i 2004 var salg af decentral el på markedsvilkår. Fra 1. januar 2005 har det været alvor for værker over 10 MW.

Det bliver det også for alle værker mellem 5 og 10 MW fra den 1. januar 2007, men allerede nu har både en del af disse samt nogle værker under 5 MW frivilligt tilsluttet sig.

De decentrale kraftvarmeværkers overgang til det frie elmarked er teknisk set gået rigtig godt. Samtidig kan det konstateres, at elproduktionen er faldet i de timer, hvor elprisen har været lav, hvilket har været medvirkende til at begrænse problemerne med eloverløb, og det var jo også et af formålene med omlægningen.

Det statsejede selskab, Energinet.dk, der har det overordnede ansvar for det danske elsystem, har da også ved flere lejligheder rost de decentrale kraftvarmeværker for at have klaret overgangen til det frie elmarked i flot stil.

Der er på nuværende tidspunkt ikke fuldt overblik over det økonomiske resultat for de værker, der har deltaget i det frie elmarked.

Meget tyder dog på, at der for de fleste ikke er de store afvigelser i forhold til dengang, de producerede og solgte el efter treledstariffen.

Vi har dog nogle medlemmer, der er ret bekymrede for, hvordan det vil gå efter 1. januar 2007.

Dansk Fjernvarme er derfor i gang med en nøjere analyse af det frie elmarked. Denne analyse forventer jeg vil foreligge inden for nogle uger, og så må vi vurdere, om der er behov for at arbejde politisk for nogle justeringer. Det er fortsat Dansk Fjernvarmes opfattelse, at overgangen til det nye system ikke må ske på bekostning af varmekonsumterne. I bestemmelserne omkring overgangen til det frie marked indgik jo også en bestemmelse om, at hvis samproduktionen af el og varme faldt til under 90 % af det tidligere niveau, så skulle hele ordningen tages op til fornyet overvejelse.

Hvile-i-sig-selv princippet og effektivitet i fjernvarmesektoren

Baggrunden for prisbestemmelserne i varmforsyningsloven er, at fjernvarme i praksis er et monopol. En privat husstand kan ikke bare vælge en anden leverandør, hvis man er utilfreds med pris eller kvalitet hos sit lokale fjernvarmeværk.

På andre områder er det i princippet markedskræfterne, der sikrer, at forbrugerne får den bedst mulige pris og service, og når forudsætningerne er til stede, er det også fint at lade markedskræfterne råde.

Forudsætningen for, at markedskræfterne virker hensigtsmæssigt, er imidlertid bl.a. mange købere og sælgere, ingen barrierer for producenter med at komme ind på eller ud af markedet, perfekt markedsinformation samt ensartede produkter.

Produktion og distribution af fjernvarme lever ikke op til nogen af disse forudsætninger. Derfor er det noget vrøvl at tale om liberalisering af fjernvarmesektoren.

Samlet indebærer den "danske model" store samfundsmæssige fordele for både den overordnede danske energi- og miljøpolitik og for den enkelte forbruger. Vi har i Danmark et system, vi skal passe godt på. Hvis det først forsvinder, får vi det næppe opbygget igen.

Dansk Fjernvarme finder, at det er rimeligt, at der på en række områder sker en regulering af fjernvarmeområdet. Det er logisk, at der er en stærk forbrugerbeskyttelse på områder, hvor markedskræfterne ikke kan anvendes. Det hindrer dog ikke, at vi på en del områder finder reguleringen overdrevent detaljeret og unødigt bureaukratisk.

Dansk Fjernvarme finder det afgørende, at den liberalisering, der er sket på el- og gasmarkederne, ikke kommer fjernvarmekonsumterne til skade. Det gælder ikke mindst i forhold til de nye og store selskabskonstruktioner, der er resultatet af de mange fusioner og opkøb, vi har set på energiområdet de senere år. Her er det vigtigt at fastholde varmforsyningslovens bestemmelser om, at der ikke må tjenes penge på produktion og distribution af varme.

De store kommercielle aktører bør, ligesom det lokale varmeværk, ikke have lov til at udnytte monopolsituationer. Derfor går Dansk Fjernvarme ind for et stærkt og kvalificeret Energitilsyn, og Dansk Fjernvarme accepterer principielt, at myndighederne på et hvile-i-sig-selv område skal have indsigt i blandt andet nøgletal, så de kan følge udviklingen i

effektiviteten. Den er der nemlig ikke noget i vejen med i den danske fjernvarmesektor, selvom der af og til høres udokumenterede påstande om det modsatte.

Vi stiller derfor gerne op til enhver saglig diskussion om effektivitet med myndighederne. Men her er endnu et område, hvor fjernvarme i Danmark er presset, da det er min vurdering, at en række af de synspunkter omkring hvile-i-sig-selv princippet og udviklingen i effektiviteten, som vi møder hos nogle myndigheder og politikere, alene er baseret på fordomme og ideologiske betragtninger, hvad ikke er fremmende for saglige drøftelser og en fortsat god udvikling af fjernvarmesektoren til gavn for det danske samfund.

CO₂- kvoter

2005 var året, hvor alle fjernvarmecentraler med en indfyret effekt på over 20 MW blev omfattet af et system med handel med CO₂-kvoter. Alle værker fik tildelt et antal kvoter baseret på historiske udledninger, og de skal aflevere kvoter til dækning af deres nuværende, faktiske CO₂-udslip. Over-/underskud kan handles på kvotemarkedet.

Selvom de fleste værker har fået et tilstrækkeligt antal kvoter i 2005, indeholder selve systemet en række u hensigtsmæssige elementer. Som eksempel kan nævnes, at et værk ikke får ekstra kvoter, selvom der tilsluttes flere forbrugere. Hvis et hus, der hidtil er opvarmet med et oliefyr og derfor har haft en udledning af CO₂, tilsluttes fjernvarme, vil varmeværkets CO₂-udledning naturligvis stige, fordi det nu bruger ekstra brændsel, men værket får altså ikke sin kvotetildeling forøget.

Det samme gælder, hvis et værk med fordel kunne forsyne et mindre naboværk med varme. Værket vil ikke få sin kvote forhøjet, hvis naboværket er under 20 MW, selvom manøvren rent faktisk ville nedbringe den samlede CO₂-udledning, og det i øvrigt helt overordnet ville være en fordel for begge værker med lavere varmepriser til følge.

Så igen må jeg sige, at her er et område, hvor fjernvarme i Danmark er presset.

Jeg tror såmænd ikke, at de u hensigtsmæssige tiltag er udtænkt for at genere fjernvarmesektoren. Der er snarere tale om, at man suboptimerer og glemmer de særlige forhold, der gælder for fjernvarmen.

Regeringens energihandlingsplan

I sommeren 2005 præsenterede regeringen sin længe ventede, langsigtede energistrategi.

Hovedtemaet for energistrategien er, at liberaliserede energimarkeder og markedsbaserede instrumenter skal bruges til at opnå målsætninger om forsyningssikkerhed og miljø. Strategien fokuserer også på de erhvervsmæssige potentialer inden for udvikling af ny og mere effektiv energiteknologi, hvor Danmark indtager flere globale styrkepositioner. Energiforbruget til transport blev også for første gang inddraget direkte i en energistrategi.

Dansk Fjernvarmes reaktion på regeringens strategi, og konstateringen af, at fjernvarme ikke fyldte meget i den, var en undren over, at regeringen i energistrategien på den ene side værdsætter *"den værdifulde fleksibilitet og effektivitet, som fjernvarmen repræsenterer"*, men på den anden side tilsyneladende ikke forestiller sig, at den kan bruges til noget i fremtiden.

Dansk Fjernvarme undrede sig også over strategiens påfaldende mangel på ambitioner, når der lige ses bort fra energisparemålene, som jeg har omtalt tidligere i beretningen.

Efter mere end 30 års vedholdende energipolitisk indsats har vi reduceret vores følsomhed over for udsving i energiforsyningen. Skiftende regeringer og solide folketingsflertal har insisteret på at føre denne aktive energipolitik, som i vi dag høster frugten af. I Dansk Fjernvarme mener vi, at det er væsentligt at fastholde det lange seje træk med endnu højere ambitioner.

Ikke alene af hensyn til forsyningssikkerheden og miljøet, men også fordi det har en positiv effekt i det omgivende samfund.

Set i det lys skuffer regeringens energistrategi, når den overlader det til markedet alene at føre energipolitik i Danmark. Og igen ser vi et pres på fjernvarme i Danmark alene af den grund, at man i en handlingsplan stort set ikke omtaler fjernvarme og dermed nemt kommer til at glemme fjernvarmen i de forskellige udviklingsscenerier.

EUs Grønbog

Kommissionen vedtog sin Grønbog om en europæisk energistrategi den 8. marts 2006, og samme dag præsenterede Energikommissær Piebalgs Grønbogen for Europaparlamentet. På basis af Grønbogen er det planen, at der skal udarbejdes en "Energipolitik for Europa" til vedtagelse på forårstopmødet i 2007.

Lanceringen af Grønbogen er derfor begyndelsen til en proces, der over det kommende år formentlig vil føre til en bedre koordinering af energipolitikken i EU.

Det hilser Dansk Fjernvarme velkommen, og jeg er ikke i tvivl om, at Danmark har meget at byde på i den sammenhæng, f.eks. et effektivt fjernvarmesystem.

Grønbogen omhandler 3 kernemålsætninger i energipolitikken: Bæredygtig udvikling, konkurrenceevne og forsyningssikkerhed. Der er 6 prioriterede indsatsområder i Grønbogen, bl.a. "bæredygtig energi", hvori indgår en "handlingsplan for energieffektivitet", og her er der næppe tvivl om, at fjernvarme kommer til at fylde en del.

Fjernkøling

Danmark er det eneste land i Skandinavien, som ikke satser på udvikling og fremme af brugen af fjernkøling. Af EU's direktiv om fremme af kraftvarmeproduktion fremgår det ellers, at EU betragter forsyning med køling på linie med forsyning med varme.

I den danske fjernvarmebranche opfattes fjernkøling primært som en mulighed for at sælge varme til køleformål om sommeren, hvor der mange steder er overskud af kapacitet i fjernvarmesystemerne. Rundt i Europa finder man dog også fjernkøling baseret på distribution af koldt vand, hvad heller ikke kan udelukkes som relevant enkelte steder i Danmark.

Køling er en efterspurgt forsyningsydelse i et moderne samfund. Et tydeligt bevis på det er, at der i dag ikke bygges nye kontorbygninger, indkøbscentre m.v. uden køling.

Normalt sker denne køling ved individuelle løsninger i de enkelte bygninger, men brug af fjernkøling har både samfundsøkonomiske, privatøkonomiske, energimæssige og miljømæssige positive effekter – ganske som med fjernvarme. Energiforbruget bliver mindre,

udslip af drivhusgasser kan nedbringes, og omkostninger til køling bliver færre. Rent byplanmæssigt forskønnes billedet, fordi bygningerne ikke skæmmes af de mange køletårne.

Endnu er fjernkøling i Danmark dog på forsøgsstadiet. Det er vigtigt, at disse forsøg udbygges, så man kan gøre sig de nødvendige erfaringer med brugen af fjernkøling. Projektet med fjernkøling har dog mødt forhindringer, blandt andet i forhold til kommunalfuldmagten, der af staten defineres sådan, at et kommunalt eller kommunalt ejet varmekværk ikke må beskæftige sig med fjernkølingsprojekter, og det er ret uheldigt, da de kommunale værker oftest er hjemmehørende i de store byer, hvor - alt andet lige - det største marked for fjernkøling findes.

Det er Dansk Fjernvarmes vurdering, at der er et ganske stort potentiale for fjernkøling i Danmark. Der mangler dog en overordnet politisk udmelding om, at Danmark skal satse på fjernkøling, og at varmforsyninger uhindret kan videreudvikle og levere denne køling. Dansk Fjernvarme har derfor i samarbejde med DBDH nu i snart flere år forsøgt at sætte fjernkøling på den politiske dagsorden, bl.a. i form af et nyligt møde med nogle af de centrale energipolitiske ordførere.

Internationalt samarbejde

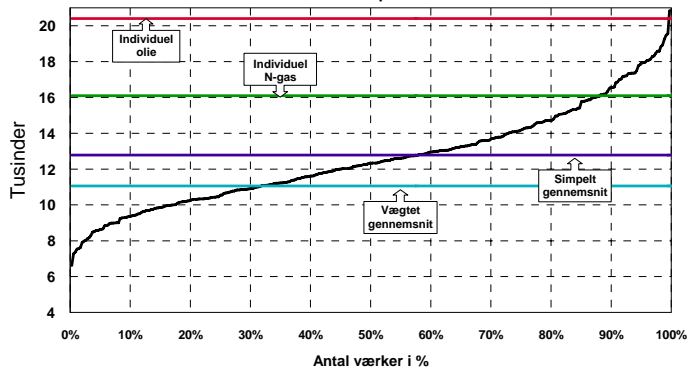
Dansk Fjernvarme deltager aktivt i internationalt samarbejde på en række områder. I den sammenhæng ser jeg arbejdet i den europæiske fjernvarmeorganisation Euroheat & Power som mere og mere betydningsfuldt, og jeg er ikke i tvivl om, at Dansk Fjernvarme i de kommende år vil anvende stadigt flere ressourcer på dette vigtige arbejde, der er ganske krævende og i nogen sammenhænge måske knap så synligt for medlemmerne som mange af de andre aktiviteter i foreningen.

Vigtigheden og betydningen på langt sigt af det internationale arbejde kan næppe overvurderes. Man siger jo, at mindst 75 % af alle nationale regler og bestemmelser udspringer af EU-initiativer og -direktiver. Det gælder også på energiområdet og som et af de førende fjernvarmelande i EU er det helt naturligt, at Danmark er stærkt placeret i Euroheat & Power på flere niveauer. Det er Danmark også, og det skal vi blive ved med.

Prisstatistik

Igen i år har Dansk Fjernvarme gennemført en undersøgelse af varmepriserne i Danmark.

Varmepriser inkl. moms for 2005/2006 Acontopriser

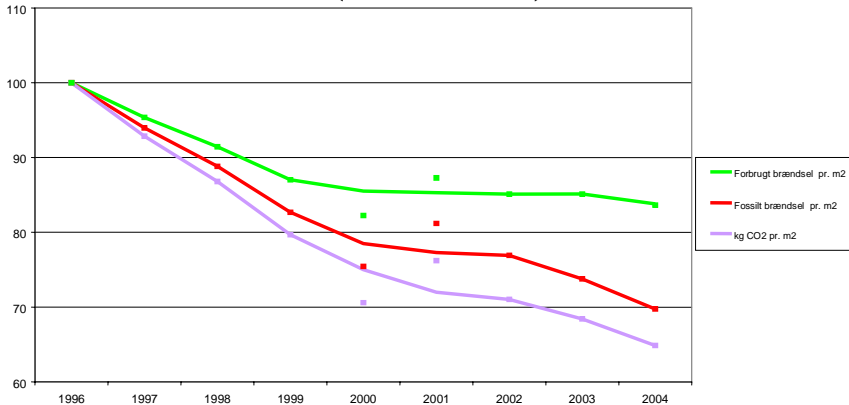
Husstørrelse 130 m² - 18,1 MWh/år
 Olie/gaspriser: Gennemsnit 2005 til september
 Virkningsgrader: Olie: 72%, N-gas: 85% - ingen afskrivninger, »gamle anlæg«

Analysen viser noget om fjernvarmesektorens effektivitet og fordelene ved fjernvarme for den enkelte fjernvarmeforbruger, som jo ikke bliver mindre ved stadigt højere energipriser i øvrigt. Kurven taler vel nærmest for sig selv, men lad mig blot fremhæve, at effektivitetsbestrebelsene på værkerne har betydet, at det på trods af en 8 % stigning i forbrugerprisen over de seneste fem år og endnu større stigninger i olie- og gaspriser, har været muligt at holde de samlede varmepriser på et stabilt niveau. Der er således tale om et reelt fald i fjernvarmepriserne.

Ser vi energiforbruget pr. fjernvarmeopvarmet m² fremkommer et andet positivt billede:

Energiforbrug pr. fjernvarmeopvarmet m²

(1996=index 100)

I forbindelse med drøftelserne om energispareaktiviteter har vi udarbejdet mange statistikker og oversigter. En af de mest illustrative er denne, som også viser en effektiv dansk fjernvarmesektor. Egentlig synes jeg også, at denne taler for sig selv. Et stadigt faldende forbrug af fossile brændsler pr. fjernvarmeopvarmet kvadratmeter. Er det ikke, hvad det handler om?

Foreningsaktiviteter

Der har igen i 2005 været afholdt mange medlemsmøder, kurser og arbejdsgruppemøder i årets løb, som vidner om stor aktivitet overalt i Dansk Fjernvarme.

Det er dejligt med stor opbakning, og jeg er ikke i tvivl om, at en af Dansk Fjernvarmes store styrker er den tætte kontakt mellem forening og medlemmer. Det skal vi værne om, og bestyrelsen lægger vægt på, at der er de nødvendige ressourcer til rådighed for disse aktiviteter.

Der lægges et stort arbejde i mange erfa-grupper, som alle ildsjælene skal have stor tak for. Det er jo bl.a. på grund af de mange ressourcer i form af arbejdskraft, som medlemmerne her stiller til rådighed, at Dansk Fjernvarme med et forholdsvis beskedent sekretariat i mange sammenhænge har mulighed for at levere resultater, der langt overstiger sekretariatets egen formåen.

Det er i den sammenhæng egentlig ikke rimeligt at fremhæve nogle frem for andre, men jeg vil alligevel fremhæve den nyetablerede benchmarkinggruppe, som, tror jeg, kan få meget stor betydning i den videre dialog med myndighederne om effektivitetsudviklingen i branchen samt den lille uformelle gruppe, der arbejder med CO₂-kvoteproblemstillingerne.

Dansk Fjernvarmes egen strategi

Bestyrelsen traf i foråret 2004 en række beslutninger om foreningens strategi og målsætninger. Der er i foråret 2005 fulgt op på beslutningerne, som i det store og hele vurderes at have ført til de ønskede resultater – eller i hvert fald at være godt på vej til at blive implementeret.

Derfor lægger bestyrelsen nu op til, at der hen over årsskiftet 2006-2007 skal gennemføres et nyt strategiprojekt, hvor nye mål og fokusområder formuleres. Bestyrelsen ønsker størst mulig input fra medlemmerne til denne proces.

Det er baggrunden for, at emnet efter beslutning i bestyrelsen har været nævnt på alle forårets regionalmøder.

Hvordan processen helt præcist vil blive tilrettelagt, er der ikke taget stilling til endnu, men jeg forventer, at processen vil løbe hen over efteråret 2006. Medlemmerne skal nok få lejlighed til at komme med alt det input, de ønsker, inden bestyrelsen, formentlig i januar eller februar 2007, træffer de endelige beslutninger, som muligvis vil indebære, at der lægges op til justeringer i vedtægterne ved generalforsamlingen i 2007. Det er i hvert fald en mulighed, som bestyrelsen har besluttet skal være åben undervejs i strategiformuleringen, og så må vi se, hvad det ender med.

Fjernvarmens Hus

Som det er alle bekendt, er vi i fuld gang med at bygge det nye Fjernvarmens Hus, som kommer til at rumme DFP, FIF Marketing, DFF-EDB og Dansk Fjernvarme.

Vi stiler efter indflytning omkring 1. oktober 2006, og jeg er sikker på, at når vi først er på plads, vil denne samling vise sig at være til gavn for hele branchen. Det ser vi frem til og apropos køling, så vil kølingen i det nye hus selvfølgelig være baseret på fjernvarme.

Afslutning

Jeg har nogle gange i beretningen talt om, at fjernvarme i Danmark er presset i disse år. Samlet kan man måske sige, at vi står ved en korsvej, når vi vurderer de mulige fremtids-scenarier.

Det dystre scenarium er, at fjernvarme lige så stille bliver til fortidens teknologi, der langsomt udhules af nye teknologier og individuelle mikroanlæg og i det hele taget stadig mere individuelle løsninger.

Når lovgivningen fokuserer mere på suboptimeringen i stedet for på det samlede fjernvarmesystem, kan det føre til, at fjernvarmens markedsandel lige så stille falder i eksisterende fjernvarmeområder, samt at stigende kommerialisering fjerner de demokratiske elementer i den nuværende struktur og langsomt ændrer prissætningen af fjernvarme til en såkaldt "markedspris".

Det perspektivrige scenarium derimod omfatter en ny æra for højteknologisk fjernvarme som lokomotiv for nye energi- og miljømål med fokus på fortsat omstilling af energisystemet til integration mellem el, varme og transport med krav om effektiv udnyttelse af overskudsvarme og biprodukter fra energikonverteringen, hvor den samlede energieffektivitet er meget høj netop i kraft af fjernvarmesystemernes distributionskapacitet i forhold til alle tænkelige fremtidige energikilder.

Jeg synes selvfølgelig det sidste scenarium er det mest interessante og relevante. Og jeg er nok heller ikke helt så bekymret, som man måske kunne få indtryk af. Dels tror jeg trods alt, at de saglige argumenter og fjernvarmens åbenlyse samfundsmæssige gevinster ender med at slå igennem, dels er fjernvarme klart på vej op ad den energipolitiske dagsorden i EU og om ikke andet, så må fjernvarmen i Danmark læne sig op af de initiativer, der kommer fra Bruxelles, hvis vi ikke kan komme igennem med synspunkterne i en dansk sammenhæng.

Der er mange andre ting, der kunne være nævnt i denne beretning, men alt kan jo ikke komme med. Jeg henviser derfor til den udsendte skriftlige årsberetning og ser frem til en god diskussion om og spørgsmål til både den mundtlige og skriftlige beretning her om lidt.

Afsluttende vil jeg takke bestyrelseskolleger, medlemmerne af vores mange udvalg, ledelse og medarbejderne i sekretariatet og medlemmerne i det hele taget for samarbejdet og deres indsats for Dansk Fjernvarme i 2005. Det er kun, når vi alle står sammen og trækker i samme retning, at vi som branche kan opnå resultater.